

Tots els miracles d'Antonia Álvarez, la curandera

Estafats en nom de Crist

Més de 200 milions de pessetes destinats a construir un nou Palmar de Troya fan rica i famosa una sanadora de Dénia (la Marina Alta) que ara viu a València alternant la catequesi amb el vodú, impunement.

Les víctimes de l'estafa de la curandera, més dolgudes per la impossibilitat de tornar a veure el Crist que pels diners, segons la denúncia.

A GIRONA

Déu sempre en torna cent per una", assegurava indignada **Catalina García**, una de les set persones que van denunciar per estafa **Antonia Álvarez Algarra**, més coneguda per "la curandera de Dénia", que fa alguns anys es va fer famosa en assegurar que era propietària d'un bust del Crist de Limpías que plorava sang i canviava l'expressió del seu rostre. La indignació de Catalina García es barreja amb la ràbia d'haver estat enganyada en la seua bona fe, com la resta dels denunciants.

Catalina, veïna de la capital de la Marina Alta, afirma sentir-se molt afectada per l'engany i per haver perdut no tan sols molts diners, que presumptament anaven dirigits a la construcció d'una capella per al Crist que finalment s'ha convertit en un xalet de luxe on Antonia Álvarez passa caps de setmana i vacances, sinó també per haver-se guanyat l'enemistat del seu marit i dels seus fills, que la qualifiquen d'inconscient per haver arruïnat la família i per deixar-se enganyar per la sanadora.

Més sagnant encara és el cas d'**Erika Voigt**. Aquesta alemanya resident a Dénia

té la casa embargada. D'un patrimoni d'uns noranta milions de pessetes, Erikja Voigt conserva unes quantes taules i cadires per mobiliari, i una nombrosa col·lecció d'imatges de sants, entre elles reproduccions del Crist de Limpías. I és que, segons consta en la denúncia presentada al fiscal en cap de l'Audiència Provincial d'Alacant, **Ricard Cabedo**, els denunciants es mostren més dolguts pel fet que Antonia Álvarez prohibesca continuar veient el Crist, que encara veneren, que pels diners que, presumptament, s'ha quedat la sanadora i que hauria destinat a "millores" físiques i patrominials d'una part de la seua família.

COMENÇA LA HISTÒRIA

Era la Setmana Santa de 1985 quan es va conèixer la notícia que, en un pis del passeig del Saladar de Dénia, un bust del Crist de Limpías, propietat d'Antonia Álvarez Algarra, *la Curandera*, va començar a plorar sang. Sens dubte el fet, que va córrer com la pólvora per la ciutat, es va interpretar com un miracle. Antonia,

mare de sis fills, mantenia tota la família amb les donacions que rebia de particulars que acudien a la seva casa per ser sanats. Eren els únics ingressos que tenia la família, ja que el seu marit era, aleshores, un dels prop de dos milions i mig d'aturats registrats a les oficines d'ocupament.

Arran d'aquest fet miraculós, que molt aviat seria conegut pertot l'estat, i també per alguns països d'Europa, a causa de la gran quantitat d'estrangers residents en aquesta població turística de les comarques d'Alacant, canviaria radicalment la vida de la família **Martí Álvarez**.

Les llàgrimes de sang que —es suposava— plorava el Crist estaven motivades, segons Antonia Álvarez, "per la maldat que s'havia apoderat del món", i que per evitar aquesta situació era necessari recollir diners per alçar un santuari on venerar la figura, i també donar exacte compliment a les presumptes pretensions que, per boca d'Antonia Álvarez, demanava la llagrimosa imatge. D'aquesta manera Antonia no va trigar gens a envoltar-se d'un reduït i selecte grup d'elegits, destinats a convertir-se en els seus estrets col·labora-

A l'esquerra, el New World Gim, de nom apocalíptic; a la dreta, el xalet, on només el motiu del Crist de la façana de l'apartament recorda l'objectiu inicial.

AGIRONA

dors. Aquestes persones no van ser triades a l'atzar per la vident. Entre ells hi havia algunes amb fortunes importants al darre i altres de condició humil, però totes disposades a donar tot el que estiguera al seu abast per complaure les demandes miraculoses. L'únic en comú que unia aquestes persones, que s'autodenominarien **Grup d'Oració del Crist de Limpies**, era una forta convicció religiosa i una fe cega en el miracle escampat als quatre vents per la vident ara denunciada per estafa.

Al llarg dels últims cinc anys es va anar teixint un curiós embolic de mètodes per obtenir importants quantitats de diners a costa dels fervorosos seguidors de la curandera, que tenien com a objectiu aparent bastir l'esmentat santuari per al Crist, no una simple ermita, sinó una cosa similar a la que el **Papa Clemente** es va muntar a Andalusia, una construcció semblant al Palmar de Troya. Així doncs, la vident es busca un terreny a la partida de les Troies, al costat de la carretera de les Rotes, per donar pas al seu projecte.

Efectivament, els diners arreplegats es van invertir en obres, encara que no en les que estaven previstes. Antonia Álvarez, amb les piadoses i milionàries donacions dels seus ingenus seguidors, es va construir un magnífic xalet de dues plantes amb piscina. "Només la caseta dels gosso guardians ultrapassa les 500.000 pessetes", segons diu l'advocat dels estafats **Arturo Alonso Torregrosa**, mentre mostra els documents provatoris que té en el seu poder. Tan sols una reproducció de la imatge del Crist de Limpies en la façana de l'aparcament, recorda l'objectiu inicial de les obres. Els diners objecte de la demanda s'obtenien mitjançant crèdits ban-

caris sol·licitats pels afectats i avalats en totes les operacions per Erika Voigt, l'alemanya esmentada abans, propietària d'una important fortuna i que havia triat Dénia per passar els últims anys de la seua vida.

Un fet curiós en tot aquest embolic creditici-religiós és que Antonia Álvarez no consta en cap document com a beneficiària de les aportacions realitzades, ja que, segons afirmava, "a Crist no se li poden demanar rebuts". Però sí que apareixen el seu fill i la seua nora com a beneficiaris de diversos crèdits avalats per la dissortada Erika, qui, com ja s'ha dit, té el seu xalet embargat, que és l'únic que li resta després d'aquesta aventura. Segons Erika Voigt, a banda d'avaluar crèdits que s'acosten als cent milions de pessetes, també va donar joies, quadres, abrics de pell i un baix comercial d'un edifici de la plaça de París de Dénia, escriturat per 60 milions de pessetes, a més d'altres immobles.

L'esmentat baix comercial, de 400 metres quadrats, va ser donat per a la venda i així obtenir més diners per a la construcció de la capella, però Antonia va arreglar la situació, segons diu l'advocat dels denunciants, perquè el seu fill major, **Juan Pablo Martí Álvarez**, accedira a la copropietat en un contracte privat, per poder explotar l'esmentat local com a gimnàs, actualment en funcionament i que porta el cridaner nom de New World Gim, ('Gimnàs del Nou Món', quasi res).

Per a major martiri dels damnificats, cal afegir-hi que tres de les estafades van ser ocupades pel fill d'Antonia per fregar el gimnàs, cobrant cent mil pessetes al mes. No cal dir que a hores d'ara encara no han cobrat. Per a més *inri*, entre les que anaven a netejar, hi havia la propietària, Erika Voigt, i la mateixa germana d'Antonia

Alvarez, **Rosario**, que també forma part del grup denunciant.

Així, durant vora sis anys, els *apòstols* van anar allargant els seus préstecs i escurant les seues butxaques, esperant que en algun moment la seua fe fora recompensada. Fins que la gallina dels ous d'or, Erika Voigt, va esgotar el seu compte corrent. "Com que no podíem tornar els crèdits, Antonia Álvarez ens va dir que que Déu no tenia poder suficient per solucionar la nostra situació econòmica, i que hauríem de recórrer a la màgia negra, que "per a qüestions materials era més efectiva", diu **Salvador Martínez**. "Estàvem tan cecs que fins a aquell mateix moment no ens vam adonar que ens havien estafat".

DEL VIDENT AL 'VODÚ' I A LA CATEQUESI, VIA MARBELLA

Arribats a aquest punt, les persones que es consideraven estafades per haver lliurat diners per a la construcció de la capella van presentar una denúncia contra la curandera al jutjat d'instrucció número 2 de Dénia, el passat mes de febrer. Per aquelles dates Antonia Álvarez ja havia traslladat la seua residència a València, on fa de sanadora en el primer pis del número 13 del carrer de l'Arquitecte Carbonell, vora el carrer Sagunt. Aquest pis és propietat de **Rosario Leo Fernández**, un altre membre del Grup d'Oració del Crist de Limpies que a pres partit per la curandera, tot i que també afronta un dels crèdits destinats a les obres del santuari.

Antonia Álvarez també fa, com a mínim, dos activitats més que són conegudes. "Antonia es va comprar un curset de parapsicologia per correspondència que li va costar unes 12.000 pessetes. Per aquest

Dalt, el miracle: Antonia, abans i després. Baix, Erika Voigt, vampiritzada econòmicament per la curandera.

A GIRONA

Josep de Pignatelli, que comparteix amb altres dos individus de nom portuguès, i que apareix a *El Baül*, periòdic d'anuncis gratuïts per paraules.

La mateixa Antonia va reconèixer haver estat al domicili de Malal, almenys dues vegades, si bé nega qualsevol relació amb històries vinculades amb la màgia negra i el vodú. No obstant, Juan Martínez i Rosario Álvarez, germana d'Antonia, diuen que no sols la curandera va estar moltes més vegades de les que ella reconeix, sinó que a més hi ha après coneixements i pràctiques rituals del vodú. "Una volta que vaig anar amb ella a casa de Malal

Quantitats en metàl·lic lliurades, davant testimonis, a Antonia Álvarez

Juan Antonio Martínez Gómez	5.000.000	pessetes
Erika Voigt	40.000.000	"
Salvador Martínez Gómez	3.000.000	"
Carmen Álvarez Algarra	1.000.000	"
Catalina García de la Reina	1.000.000	"
Brigitte-Prinz Voigt	1.000.000	"
Rosa Rubio Ortiz	900.000	"
TOTAL	51.900.000	"

preu li van enviar els llibrets d'instruccions, el *uija* (el conegut tauler a què solen anar els esperits a moure el got) i un diploma en blanc perquè hi posara el nom", diu **Juan Martínez**.

És el mateix Juan Martínez, amb el suport de la resta dels afectats en aquesta història, el que aporta informació en relació amb les noves amistats màgiques de la remeiera. Segons va dir, ell, personalment va acompanyar Antonia a visitar un africà que es diu **Malai** i que es dedica a la màgia negra en un pis llogat al carrer de Sant

vaig veure ninotets de cera, amb forma de persones, creuats per agulles i embolictats amb cintes de colors. Es notava que Antonia es trobava a gust en aquell lloc".

Però el canvi més espectacular d'Antonia Álvarez des que va començar a ingressar diners a costa de les llàgrimes del crist ha estat el del seu físic. Els demandants afirmen que s'ha sotmès a tot tipus d'operacions de cirurgia estètica per millorar la seua figura. Aquest extrem és difícil de comprovar, però el que sí que es pot veure a ull nu és que en dos anys,

aquesta vident de 46 anys i mare de 6 fills ha passat de pesar més de 80 quilos a escassament cinquanta. "Ara, quasi que abelliria tenir una aventura amb ella", diu Arturo Alonso Torregrosa, advocat dels demandants. L'advocat diu que té proves de les diverses intervencions de cirurgia a què Antonia Álvarez s'ha sotmès. "També ha passat una temporada a Marbella", afegeix. **Incosol** és molt a prop. I és que el físic actual d'Antonia Álvarez sí que és un miracle, potser l'únic, del seu Crist.

Amb el trasllat a València i el nou aspecte, Antonia, que s'ha separat del seu marit, que viu a Dénia, ha començat una triple vida. Pels matins cura malalts, amb els poders que, afirma, Déu li ha donat. Per les vesprades cura els no creients al pis de Malal, gràcies a altres tipus de poders adquirits per correspondència, i per les nits ha aconseguit que els **Pares Salesians** del carrer de Sagunt de València l'hagen posat a impartir classe de catequesi als nens, als quals prepara, entre altres coses, per a la primera comunió.

Totes aquestes activitats no són sinó una manera de fer temps fins al moment d'aconseguir els diners precisos per poder tocar els dos i desaparèixer. La forma és molt senzilla: vendre's el xalet, que anava per a capella, i que va ser construït amb els diners i l'esforç personal dels antics seguidors seus. Qualsevol que passe per la partida de les Troies de Dénia pot veure un rètol on es llig "Es ven" i el número de telèfon... del seu domicili a València. El xalet està intervingut judicialment per ordre del jutjat de Dénia, però cap autoritat s'ha preocupat de constatar que està a la venda. Només cridar a aquest número Antonia es posarà al telèfon i demanarà a l'interlocutor 50 milions de pessetes pel projecte de capella. Aquest és el segon miracle del Crist de Limpies. Només ni ha un miracle que Antonia Álvarez atribueix al Crist i que, malauradament, no s'ha fet realitat. Quan al mes de març de 1985 el Crist va començar a plorar, Antonia Álvarez no va tenir pudor d'escampar per tota la població que un dels seus fills, que ara viu amb el seu pare, malalt de poliomielitis, s'havia curat gràcies a la intervenció miraculosa del Crist. Ara, sis anys després, el xiquet, que té 18 anys, continua anant a l'hospital valencià de la Fe per sotmetre's a complicades operacions.

A pesar de tot, Antonia Álvarez continua afirmant que el crist plora tots el anys quan arriba la Pasqua. A més, encara hi ha persones de bona fe que fan donacions pecuniàries a la vident. Aquest és el tercer miracle comprovat del Crist de Dénia.

Equip d'Investigació